உறுப்பினர்கள் தங்களிடமுள்ள ஆதாரங்களைப் பேரவைத் தலைவருக்கு முன்னதாகக் காட்டி, குற்றம் சாட்டப்படும் உறுப்பினர் அல்லது அமைச்சருக்கு முன் தகவல் அளித்தபிறகுதான் குற்றச்சாட்டுக்களைப் பேரவையில் எழுப்பலாம் என்று இதற்குமுன் ஒரு தீர்ப்பில் நான் கூறியுள்ளேன். எனவே, தகுந்த ஆதாரம் இன்றிக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார் என்று கொள்ளலாமேயொழிய வேறுவிதமான ஆதாரங்கள் இருந்தும், வேண்டுமென்றே அவற்றை மறைத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் மீது குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார் என்று கொள்வதற்கில்லை. நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல ஆதாரங்களை முன்னதாகக் காட்டிவிட்டு முன் தகவல் அளித்து விட்டுக் குற்றச்சாட்டுக்களை எழுப்பும் வழக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தி, இதை எல்லா உறுப்பினர்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்குமிடத்து அவை உரிமை மீறல் எதுவும் எழவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து தீர்ப்பளிக்கிறேன்.

(ஆ) உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மீது—தீர்ப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 7 ஆம் நாள் அன்று மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஒரு உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினையைப் பேரவையில் எழுப்பினார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தபின், எனது தீர்ப்பு பின்னர் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். எனது தீர்ப்பு:

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு வெளியே ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய ஒரு பேச்சு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பொறுப்பை வேண்டுமென்றே குறைத்து மதிப்பிடுவதாக உள்ளது என்றும், மேலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதவியைப் பயன்படுத்தித் தனது நேர்முக உதவியாளர் மூலம் அப்பேச்சின் சுருக்கமாக வெளியிட்டுள்ள அறிக்கை சட்டமன்றத்தைத் தாழ்வுபடுத்துவதாக உள்ளது என்றும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

தமது பேச்சின் சுருக்கத்தை வெளியிட்ட தமது நேர்முக உதவியாளர் அரசு சம்பளம் பெறும் அரசு அலுவலர் அல்ல என்றும், மேலும் அரசு முத்திரையுடனோ, அரசு வெளியீடாகவோ அது வெளியிடப்படவில்லை என்றும், தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு அரசியல் கூட்டத்தில் தாம் பேசிய பேச்சு அது என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து, இதில் அரசு முத்திரையுடன் வெளியிடப்படவில்லை என்பதாலும்,

தன் பதவியை எந்த விதத்திலும் முறை தவறிப் பயன்படுத்த வில்லை என்றும் எனவே, இதில் அவை உரிமை' மீறல் எதுவும் எழுவதற்கில்லை என்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள்.

இப்பிரச்சினையில் மேலெழுந்தவாரியாக உரிமை மீறல் ஏதேனும் உள்ளதா அல்லது அவையை அவமதித்ததாகக் கருது வதற்கு இடம் உள்ளதா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் அரசின் செய்தி வெளியீடு (Press release) என்பதாக எங்கும் குறிப்பிடப்பட வில்லை. மேலும் அரசு சின்னமோ அல்லது அரசு முத்திரையோ ஏதும் இல்லை. ஆனால் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரின் நேர்முக உதவியாளர் என்னும் ரப்பர் ஸ்டாம்ப் போடப்பட் டுள்ளது. அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க உதவியாளர் அல்ல என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். கூறப்பட்டுள்ள பொருள் ஒரு அரசியல் மேடையில் பேசப்பட்ட பேச்சாகும். அப்பேச்சினால் அவையில் உள்ளவர்கள் இயங்குவதற்கு எந்த வகையிலும் அச் சுறுத்தப்படுவதாகவோ அல்லது தடை செய்வதாகவோ எடுத்துக் கொள்ள இயலாது. கண்ணியக் குறைவாக அமைந்து உள்ளது என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட அதைப்பற்றி அவையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாது. இம்மாதிரியான செயல்கள் நமது அரசியல் பொது வாழ்வில் எந்த அளவுக்குச் செல்கிறது என்று வருத்தப்படுவதைத் தவிர இந்த அவை வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

இதே மாதிரியான ஒரு பிரச்சினை குறித்து 1955 ஆம் ஆண்டில் அப்போதிருந்த பேரவைத் தலைவர் டாக்டர் யூ. கிருஷ்ணாராவ் அவர்கள் கூறிய அறிவுரை ஒன்றை இப்போது நான் எடுத்துக் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணு கிறேன். அவர் கூறியதாவது :—

" in the interest of decorum and good manners, it will be desirable for those persons who either make speeches or publish them to observe a very high level of moral standard. I am not here to dictate as to what should be the moral standard but I am appealing to everybody concerned on moral plane that they should keep the debate at a very high level".

மேலும் இத்தருணத்தில் தினமும் இப்பேரவையில் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் குறள்—

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

என்பதன்படி எல்லோரும் பொது வாழ்விலும் சரி அரசியலிலும்

சரி நடந்தால் இவ்விதமான சிக்கல்கள் வராது என்ற எனது அறிவுரையை மட்டும் எல்லாத் தரப்பினர்க்கும் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையில் உரிமை மீறல் எதுவும் இல்லை என்ற எனது தீர்ப்பை அளிக்கிறேன்.

(இ) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மீது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவை உரிமை மீறல், 246 விதியின்கீழ் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு நா. சுந்தரராஜ் அவர்கள் அவை உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினையை எழுதி அனுப்பியுள்ளார்கள். அதே பொருள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் என். என். வி. சித்தன், ரகுமான் கான் ஆகியோர் அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சட்டப் பேரவையின் 246-வது விதியின் கீழ் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் மீது நான் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்னை கொடுத்திருக்கிறேன். 1—3—1981 நாளன்று காஞ்சிபுரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா புற்றுநோய் மருத்துவ மனையின் திறப்பு விழாவில் தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் திரு. எ.ம் ஜி. ஆர். பேசும்போது, எரி சாராய ஊழலில் இ. காங்கிரசைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் பங்குண்டு என்று குறிப்பிட்டு பேசியுள்ளார். மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்; சட்ட மன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் எரி சாராய ஊழல் குறித்து விசாரணைக் கமிஷன் முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. கைலாசம் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாக இங்கே அறிவித்திருந்தார்கள்.

[முற்பகல் 10–30]

இதிலே முக்கியமான பிரச்னை சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பொதுப்படையாக சொல்லியிருப்பதன் காரணமாக இங்கு இருக்கிற (இ) காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் மீது மக்கள் மத்தியிலே சந்தேகம் ஏற்படுகின்ற வகையிலும் களங்கம் ஏற்படுகின்ற வகையிலும், அவர்களுடைய உரிமைகளைத் தடுக்கின்ற வகையிலும் இந்தப் பேச்சு அமைந்திருக்கிறது. மேலும் தமிழக அரசால் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிற கைலாசம் கமிஷனுக்கு மறைமுகமாக (இ) காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கின்ற வகையில், இக்கமிஷனை மிரட்டி தன்னுடைய கருத்தை ஏற்கச் செய்கின்ற வகையிலும் இந்த பிரச்சினையைப் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே